

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Rebus Bohemicis Liber Singvlaris

Le Mire, Aubert

Lvgdvni, 1621

Olomucenses Episcopi in Morauia. Cap. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11069

58 *De rebus Bohemicis*

Haftenus ex lib. 3. Bohemię Pię, quam Georgius Bartholdus Pontanus, Præpositus Pragensis, conscripsit, & Francofurti anno 1608. publicauit.

Ioannes Lohelius, primùm Episcopus Sebastiensis, & dicti Caroli Archiepiscopi suffraganeus; Abbas Strahouiensis, & Visitator ordinis Præmonstratensis, Carolo defuncto successit in Archiepiscopatu Pragensi: quem hodieque feliciter & cum laude administrat.

C A P V T VIII.

Olomucenses Episcopi in Morauia.

I **S**ANCTVS CYRILLVS,
natione Græcus, Morauorum Apostolus & Archiepiscopus anno 887. à Nicolao I. Papa creatus,

tus,

tus, annis fere quinque *Velegradi*^{Sedes} *refedit, Suatoplucum* Regem Mora-^{Velegra-} uorum baptizauit, & Romam re-^{di.} diens, ibidem obiit.

S. Methodius fratri suo Romam abeunti in sede Velegradensi successit, iussu Adriani Papæ; qui & ipse Romam profectus, ibidem anno 907. decessit.

Ioannes S. Methodio in Pontificatu successit, & in opido *Polessouico* sedem Episcopalem constituit,^{Polessouici.} quam alij volunt in *Cunouico* fuisse.

Siluester Ioanni anno 942. successit, & annis 19. præfuit. Quo defuncto, Episcopatus cum Ratisponensi Ecclesia annis 35. unitus mansit. Postea per Benedictum VII. tempore S. Adalberti Episcopi Pragensis, annexus fuit Ecclesiæ Pragensi: quæ vniō annis 92. vsque ad Seuerum Episcopum Pragensem durauit.

5 Ioannes, ex Canonico Pragenſi
Morauorum Episcopus, à Sigefri-
do Moguntino Archiepiscopo or-
dinatur, consentiente Seuero Pra-
genſi Episcopo. Obiit anno 1086.

Andreas Ioanni an. 1091. succes-
sit, & ex Poleſſouico sedē Episco-
palem Olomuciū tranſtulit: obiit-
que cum annis quinque præfuiſſet.

Petrus, ordine Canonicus regu-
laris; Strahouiensis cœnobij, in
Pōtificatu Andreæ successit; Huius
electionem *Bretislauſ* Dux Bohe-
miæ, Vratislai Regis filius, vsque
adeò approbavit, vt deinceps sta-
tuerit neminem, nisi eiusdem cœ-
nobij Strahouiensis Canonicum in
Episcopum Olomucensem eligen-
dum. Quod etiam decretum litte-
ris suis ac diplomatibus firmavit:
idque contra Episcopi & Pragenſis
Capituli prætenſionem, qui sibi
electionem Olomucensis Ecclesiæ

vsur

vsurpare nitebantur. Quæ quidem electio Canonorum regularium Strahouiensium multis annis duravit. Moritur Petrus anno Christi 1104. Nonis Iulij sepultus in Strahouia.

Ioannes, dictus Ventrosus, Canonicus in Strahouia, concordivoto Ecclesiæ Olomucensi præficitur, de ea optimè meritus. Hic enim *Cremfiriura* cum foro, & omni iure ab Othone Marchione Moraviæ, trecentis marcis argenti emit, Ecclesiæque bonis adiecit: insuper *Lubacum* in Bohemia à Sobieslao Duce Episcopatus incorporandum obtinuit. Moritur anno Christi 26. supra 1100. in Strahouia sepultus.

Henricus cognomine Zdiquiis, illustris Vladislai Ducis Bohemiæ frater, ac Strahouiensis cœnobij Canonicus professus, Ioanni succedit miræ sanctitatis atque innocentiae

centiæ Pontifex, miserorum fingulare refugium. Huius Pontificatu, anno scilicet 30. supra millesimum ac centesimum, *VVenceslaus*, Othonis Marchionis Moraviæ filius, cultum diuinum amplificare studens & Episcopium (quod paruis continebatur angustiis) gloriosis structuris euehere, templum in honorem martyris S. Wenceslai in arce sua Olomucensi erexit, sedemque illuc Episcopalem ex ecclesia S. Petri, permissione summi Pontificis Innocentij II. transferendam curauit, XII. ibidem Canonicis institutis. Hic etiam corpus S. Christini, pro ecclesia recens constructa, obtinuit, ibidemque religiosè recondidit. Tradidit eidem ecclesiam S. Mauritij intra urbem Olomucensem, quæ antea ad monasterium Gradicense pertinuerat. Moritur tandem gloriosus hic Pontifex

fex

fex anno 1157. Kal. Iulij in monasterio Strahouienſi ſepultus.

Ioannes, Henrico vniuerſæ car- 10
nis viam ingreſſo, Pontificatum
Olomucenſem ſuſcepit, Canoni-
cus antea regularis Lithomiſlenſis.
Cumque ſeptem annis præſediſſet,
moritur, & in eccleſia ſua Olomu-
cenſi, ante introitum chori, ſub al-
bo marmoreo lapide ſepelitur.
Cœpit hac tempeſtate Lugduni
peſtifera Valdenſium inſania, quæ
virulenta tabe Bohemos tandem
ac Morauos corrupit, longèque ac
latè ſæuit. De qua vide ſupra ca-
pite 1.

Ioannes, cognomento Caluus,
cathedræ Olomucēſi deinde, con-
cordi omnium voto, præſicitur,
Strahouienſis & ipſe cœnobij Ca-
nonicus profeſſus. Vir magnæ pru-
dentia, eximia largitatis, ac ſingu-
laris in omnes humanitatis & be-
neuo

neuolētix. Qui cū Ecclesiæ suæ, miro omnium fauore, bene ac laudabiliter quindecim annis præfuisset, anno Christi 1172. moritur, & in monasterio Gradicensi prope Olomucium honorificè sepelitur.

Dietlebus post hunc assumptus ex Strahouiensi monasterio Pontificatum iniit, & religiosè administravit. Moritur an. Christi 81. supra 1100. & in monasterio Strahouiensi tumulatur. Post cuius decessum sedes anno vno vacauit.

Peregrinus Dietlebo successit, & ipse Canonicus antea Strahouiensis, vir integer, & pius. Hic nondum expleto Pontificatus sui quadriennio, moritur, & fratribus suis Episcopis in Strahouia attumulatur. Quo mortuo sedes biennio integro viduata mansit Præfulle & pastore.

Cain ex Strahouia vocatus, procurante

curante Conrado Marchione Morauie Pontificias infulas, opponentibus se iterum Episcopo & Canonicis Pragensibus, suscepit. Pontifex fuit qualem Paulus esse voluit, hospitalis ac modestus, profusæque in omnes largitatis, & in clerum suum potissimū. Hic quotiescumque Olomucium venit, non Canonicos solūm, sed totum ecclesiæ suæ clerum ex mensa & quadra sua paut, facilem & benignum se omnibus exhibuit, religioni mirificè vacauit. De quo id vulgo ferebatur, quod vox eius sonora vt tuba Dei esset, & quasi vox Angelorū. Moritur pius & religiosus Pontifex anno Christi 1194. pridie Idus Ianuarij.

Engelbertus, natione Brabantius, 25
Canonice & ipse regularis
Strahouiensis, postea Olomucensem
sedem (vbi pridem Archidia-
conus

conus & Canonicus fuerat) obtinuit, magni consilij vir, & ob hoc à Principibus & optimatibus in maximo pretio & existimatione habitus. Canonicos suos miro amore & benevolentia complexus, & ab eis vicissim paterna veneratione cultus, nulli noxius, quin potiùs erga subditos suos mirificè benignus fuit. Moritur anno Christi 1199. supra 1000. Hic totum ecclesiæ tectum plumbo vestiuit.

Bauarus, natione Bohemus, ex Strahouiensi cœnobio euocatus, Engelberto sufficitur, obiitque in monasterio Milenscensi an. 1201. in Strahouia sepultus: post quem series Episcoporum ex Strahouia cessauit. Quod quidem monasterium ante annum Christi 1120. (quo cœpit ordo Præmonstratensis) conditum fuisse, ex iis quæ superius sunt dicta, colligi videtur.

Quo

Quo autem anno Strahouienſes Canonici regulares inſtitutū Præmonſtratenſe ſint amplexi, nondum certò mihi conſtat.

Robertus, natione Anglus, Sarcophagum S. Chriſtini auro argento gemmiſque ornauit, & crucem pretioſiſſimam duodecim marcarum auri, ab *Vladiflao* Marchione pro eccleſia ſua obtinuit, moriturque anno Chriſti 1232. in Velegrado ſepultus.

Fridericus anno 1241. obiit.

Brumo Comes Schonbergius, natione Saxo, *Cremſirium* muro cinxit, eoque in opido Collegium Canoniorum S. Mauritij inſtituit ac dotauit, Comitatum Schonbergentem & Hukenualdentem, cum variis opidis ac prædiis, eccleſiæ ſuæ adiecit. Obiit an. 1281. Cremſirij in dicta baſilica ſepultus.

Theodoricus obiit anno 1302. 20

Ioan

68 *De rebus Bohemicis*

Ioannes Halius.

Petrus Brandauicius moritur
Pragæ.

Conradus obiit anno 1326.

Henricus Berka obiit Pragæ

1333.

25 Ioannes, cognomento Wolko,
Wenceslai Bohemiæ Regis filius,
Pustimirensis monialium cœno-
bium erexit ac dotauit, ibidem
conditus.

Ioannes cognomento Oczko,
post Archiepiscopus Pragensis &
Cardinalis.

Ioannes à Nouo foro, antea Li-
thomislensis Episcopus, & Caroli
IV. Imperatoris Cancellarius, an-
no 1380. obiit, Lithomislæ condi-
tus in monasterio Eremitarum S.
Augustini, quod fundarat.

Petrus Gelytus, Canonicorum
regularium in *Lantzrona* mona-
sterium propriis impendiis exstru-
xit,

xit,

Liber singularis. 69

xit, in eodem sepultus anno 1387.

Ioannes, Iudoci, & Procopij
Marchionum Moraviae frater, post
Aquileiensis Patriarcha.

Ioannes dictus Mraz, antea Pre- 30
positus Zdderasiensis, ordinis Cru-
ciferorum S. Sepulcri.

Ladislaus obiit an. 1408. Crem-
firij sepultus.

Conradus, natione Westpha-
lus, post ad Pragensem cathedram
translatus, demum in Hussitarum
haeresim est prolapsus.

Wenceslaus, Patriarcha Antio-
chenus, obiit anno 1426.

Ioannes, antea Lithomislensis
Episcopus obiit Strigonij an. 1430.
Vaciae sepultus.

Cōradus Vlmæ in Sueuia obiit. 35
Paulus anno 1450. Brunæ in
Collegio S. Petri sepultus.

Ioannes Ladislaū Alberti filium
Bohemorum Regem coronavit.

Bohuffius

Bohuffius obiit Viennæ.

Prothasius arcem Wisthauien-
sem regiis structuris erexit, & basi-
licam ibi à fundamentis extruxit,
obiitque anno 1482.

Ioannes, Varadiensis Episcopus,
simul curam Olomucensis Eccle-
siæ suscepit, & cœnobium Canoni-
corum regularium, quod *Omniium
Sanctorum* dicitur, in suburbano
Olomucensi, à fundamentis ere-
xit.

Ioanne postea familiæ D. Fran-
cisci adscripto Innocentius VIII.
Papa N. Cardinali Aleriensi Epi-
scopatum contulit.

Aleriensi extincto Alexander
VI. Papa N. Cardinalem Montis
Regalis suffecit.

43 Post hunc, *Stanislaus Thurzonius*,
Olomucensem Ecclesiam residens
multis annis feliciter rexit. Ad hūc
Augustinus, Olomucensis ac Brü-
nensis

nenſis Eccleſiarũ Præpoſitus, ſcripſit Catalogum Epiſcoporũ Olomucenſium, cum Hiſtoria Ioannis Dubrauij editum: ex quo ſuperiũs à nobis enarrata deprompſimus. Thurzonio ſucceſſit Zaubekus, aut Dubrauius.

Ioãnes Dubrauius, Olomucenſis Epiſcopus, ſcripſit Hiſtoriam Bohemiæ anno 1575. Baſileæ editam: item libellum de Piſcinis, & Commentarium in quintum Dauidis Pfalmum, *Verba mea auribus percipe Domine.* Natus eſt Peliſinæ, nõ ignobili Bohemiæ opido, Chriſtianæ religionis auitæ ſtudioſiſſimo. Præfuit annis circiter decem, & anno 1553. viuere deſiit.

Dubrauius ſucceſſit *Marcus*, quẽ *Guilielmus*, nobili Vuizkoniorum gente ortus, excepit.

Guilielmo ſucceſſit *Ioannes Grodecius* Sileſius, qui heredẽ ſupelle-
ctilis

Et ilis librariæ & argentariæ scripsit
ex sorore nepotem Venceslaum
Skalam Dubratuiskium.

Fránciscus Dietterstenius, S.R.E.
Cardinalis, nobilissimo apud Mo-
rauos genere natus, Olomucensi
Ecclesiæ feliciter hodie præest.

C A P V T I X.

Uratislauenses Episcopi in Silesia.

H V I V S prouinciæ Episcopi
primùm *Smogra* resederunt:
inde Leonardus Episcopus sedem
transtulit 1041. *Bicinam*, qui anno
1051. viuere desiit. Hieronymus
deinde Episcopus (qui anno 1062.
obiit) cathedram, cum collegio
Canonicorum, *Bicina Uratislauiam*
transuexit.

Imislaus Episcopus vel Heimo
fundauit